

U s t a w a

z dnia 26 września 1922 r.

o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Art. 1. Nadzór nad wszystkimi państwowymi, publicznymi i prywatnymi zakładami ubezpieczeń na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem publicznych zakładów ubezpieczeń społecznych, wykonuje Minister Skarbu za pomocą osobnego Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

Art. 2. Na pokrycia kosztów nadzoru i utrzymania Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń pobierana będzie od zakładów ubezpieczeń podlegających nadzorowi Ministerstwa Skarbu, opłata specjalna pod nazwą „opłata za nadzór nad zakładami ubezpieczeń”.

Art. 3. Stopę opłaty oraz sposób przeprowadzenia jej rozdziału i poboru oznacza Minister Skarbu w zależności od rzeczywistych kosztów nadzoru. Jednakże wysokość opłaty, uiszczanej corocznie przez poszczególne zakłady ubezpieczeń, nie może przekraczać siedmiu pro mille (7‰) od sumy składek (premji) brutto, zebranych przez ten zakład w roku sprawozdawczym w obrocie krajowym z interesów bezpośrednich, przyczem w zakładach, opartych na wzajemności, odlicza się od sumy składek brutto przyznane ubezpieczonym za rok sprawozdawczy zwroty i dywidendy.

Opłata za nadzór nie może obciążać ubezpieczonych.

Art. 4. Opłatę, oznaczoną w art. 2, uiszczyć należy po raz pierwszy za rok sprawozdawczy, rozpoczynający się dnia 1 stycznia 1922 r., względnie w innym terminie tegoż roku, i uiszczać ją corocznie zaraz po przyjęciu przez walne zgromadzenie bilansu.

Art. 5. Opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń, pobierane dotychczas na zasadzie art. 559 Ros. Zbioru Praw tom V z r. 1908, § 1 austr. ustawy z dn. 24 lipca 1917 r. (austr. Dz. Ust. P. № 307) i § 81 niem. ustawy z dnia 12 maja 1901 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 139 i nast.), uchyla się z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek: *Trąpczyński*

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*
